

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 756/2025
10.06.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Александра Степановића, Бојане Пауновић и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Машом Денић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела ометање службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Златана Куртовића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Пазару Спк 13/24 од 05.12.2024.године и Вишег суда у Новом Пазару Кж1 33/25 од 10.04.2025. године, у седници већа одржаној дана 10.06.2025.године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Златана Куртовића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Пазару Спк 13/24 од 05.12.2024.године и Вишег суда у Новом Пазару Кж1 33/25 од 10.04.2025. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у преосталом делу, **ОДБАЦУЈЕ.**

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Пазару Спк 13/24 од 05.12.2024. године прихваћен је споразум о признању кривичног дела закључен између јавног тужиоца ОЈТ у Новом Пазару, с једне стране и окривљеног АА и браниоца окривљеног, адвоката Златана Куртовића, са друге стране Ск 14/24 од 05.12.2024. године, те је по наведеном споразуму, окр. АА оглашен кривим за кривична дела: ометање службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру, за које му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци, недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 1. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од пет месеци и

кривично дело уништење и оштећење туђе ствари из члана 212. став 1. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од два месеца, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању десет месеци, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору од 09.09.2024. године до 05.12.2024. године.

Истом пресудом окривљеном је, на основу члана 81. КЗ, изречена мера безбедности обавезно психијатријско лечење и чување у здравственој установи, која мера ће трајати док постоји потреба за лечењем и чувањем учиниоца у здравственој установи, а коју меру ће спроводити Специјална затворска болница у Београду и која мера може трајати и дуже од изречене казне, а време проведено у установи за лечење се урачунава у казну затвора.

Истом пресудом, окривљени је обавезан, на основу члана 264. ЗКП, да надокнади трошкове кривичног поступка ОЈТ у Новом Пазару у укупном износу од 268.257,00 динара, као и суду на име паушала у износу од 10.000,00 динара, све у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару Кж1 33/25 од 10.04.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, изјављена против пресуде Основног суда у Новом Пазару Спк 13/24 од 05.12.2024.године, а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Златан Куртовић, због повреде закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости као основан, укине у целини побијане пресуде и предмет врати на поновно суђење или да укине другостепену пресуду и предмет врати другостепеном суду на поновно одлучивање о жалби браниоца окривљеног.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода захтева, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док је у преосталом делу недозвољен и нема законом прописан садржај.

Бранилац окривљеног, иако не нумерише, у поднетом захтеву за заштиту законитости истиче да је побијаним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, наводима да у изреци пресуде - чињеничном опису радњи извршења предметних кривичних дела, нису наведени сви конститутивни елементи, односно нису описане радње окривљеног које је предузео, а на основу

којих се стичу сва битна, законска, субјективна и објективна обележја наведених кривичних дела.

Изложени наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног су, по налажењу овог суда, неосновани.

Одредбом члана 2. став 1. Закона о јавном реду и миру („Службени гласник РС“ број 6/2016, 24/2018) прописано је да су надлежни органи за одржавање јавног реда и мира Министарство унутрашњих послова, комунална полиција, инспекцијски органи и други наложни органи у складу са законом утврђеним делокругом, а ставом 2. да су службена лица органа из става 1. овог члана заштићена у обављању законом утврђених послова у складу са одредбама овог закона.

Одредбом члана 23. став 1. наведеног закона прописано је да ће се затвором од шест месеци до две године казнити ко прети да ће напасти, покуша да нападне или нападне или на други начин омета службено лице надлежних органа из члана 2, тог закона у вршењу службене дужности.

Кривично дело недозвољени прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 1. Кривичног законика, чини онај ко без прописане дозволе пређе или покуша да пређе границу Србије, наоружан или употребом насиља.

Кривично дело уништење или оштећење туђе ствари из члана 212. став 1. Кривичног законика, чини онај ко уништи, оштети или учини неупотребљивом туђу ствар.

Према стању у списима предмета, окривљени АА је у време и на месту, описаним у изреци првостепене пресуде, у стању битно смањене урачунљивости услед душевног обољења - неорганска психоза, свестан својих дела, чије извршење је хтео, уз истовремену свест о забрањености дела, „...на други начин ометао службено лице надлежног органа, у вршењу службене дужности и то полицијске службенике Граничне полиције - СГП Мехов Крш ББ, ВВ и ГГ, који су на граничном прелазу обављали послове пасошке контроле и детаљне граничне контроле лица и ствари, без прописане дозволе, употребом насиља прешао границу Републике Србије и оштетио туђу покретну ствар-власништво Републике Србије... својим возилом марке Хјундаи, без регистарских таблица, приступио је на гранични прелаз Шпиљани – излаз из Републике Србије кретавши се према месту предвиђеном за контролу и потом се зауставио испред знака СТОП. Неколико минута након заустављања окривљени је померио возило у рикверц, прешао на супротну страну, намењену за кретања возила која улазе у Републику Србију, иако од стране полицијских службеника СГП Мехов Крш на излазу из Р.Србије није обављена гранична односно пасошка контрола, и великом брзином је прошао кроз простор предвиђен за граничну односно пасошку контролу... и упутио се према Црној Гори.... окривљени је у међузони зауставио своје возило које је претходно окренуо у правцу ГП Шпиљани, а када је приметио патролу

граничне полиције, ставио је возило у погон и великом брзином се упутио према граничном прелазу Шпиљани, где је својим возилом ударио у спуштену рампу десне улазне саобраћајне траке намењене за теретна возила и аутобусе и на истој проузроковао оштећења у виду искривљења.... окривљени је потом такође великом брзином наставио кретање у правцу села Рибариће а полицијски службеници СГП Мехов Крш су уз употребу светлосне и звучне сигнализације у близини мотела „Ибарски бисер“ покушали да зауставе возило окривљеног, који се оглушио о издате наредбе и наставио даље кретање према Новом Пазару. Окривљени је због неприлагођене брзине у месту Лукаре скренуо са коловоза, где је уз употребу средстава за везивање савладан и лишен слободе.“

По налажењу Врховног суда, супротно тврдњама браниоца, у изреци првостепене пресуде описане радње за које је окривљени оглашен кривим садрже сва законска обележја наведених кривичних дела за која је оглашен кривим. За кривично дело ометање службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру, у изреци је описана алтернативно прописана радња – на други начин ометао службена лица надлежног органа – граничне полиције, тако што је без прописане дозволе, без регистарских таблица, без обављене граничне, односно пасошке контроле, употребом насиља, кретањем великом брзином прешао кроз простор предвиђен за ову врсту контроле, на који начин предузима и радње другог кривичног дела - недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 1. КЗ, да би након што је полиција кренула за њим, у међузони, окривљени зауставио возило и кренуо назад и то крећући се великом брзином, где је ударио у спуштену рампу и проузроковао оштећење у виду искривљења, на који начин је предузео и радње кривичног дела уништење и оштећење туђе ствари из члана 212. став 1. КЗ, при чему окривљени критичном приликом и поред употребе звучне и светлосне сигнализације од стране полицијских службеника, није зауставио возило већ је наставио кретање, све док због неприлагођене брзине није скренуо са коловоза када је савладан и лишен слободе. На наведени начин у изреци пресуде јасно су дефинисане радње сваког од три кривична дела која су окривљеном стављена на терет и за која је оглашен кривим, као и субјективни елементи дела, битно смањена урачунљивост – која није елемент који искључује кривицу, као и поступање са умишљајем и свест о забрањености свог дела, што је све садржано у изреци пресуде.

Стога су неосновани наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног којима указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП-а, наиме да изрека пресуде не садржи обележја кривичних дела из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру, члана 350. став 1. КЗ и члана 212. став 1. КЗ.

Поред изнетог, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да извршилац кривичног дела може бити свако лице и да је у конкретној ситуацији нужно постојање умишљаја, који обухвата постојање свести да се државна граница прелази без прописане дозволе, а да окривљени, имајући у виду његов степен урачунљивости није био свестан да прелази гранични прелаз према Републици Црној Гори, већ је мислио да се налази на прелазу АП Косово и

Метохија, те даје опширну анализу поступања окривљеног у наведеној ситуацији и анализу одредаба члана 14. КЗ и члана 22. КЗ, те изводи сопствене закључке да у конкретној ситуацији нема свих елемената кривице на страни окривљеног, као и да у образложењу пресуде нису дати довољни и јасни разлози, на који начин бранилац истиче повреду одредбе члана 440. ЗКП.

Међутим, повреда закона из члана 440. ЗКП, сходно одредби члана 485. ЗКП, није предмет разматрања од стране Врховног суда у поступку по захтеву за заштиту законитости, дакле није дозвољени разлог, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца, због чега је Врховни суд, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у наведеном делу, оценио као недозвољен.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости нумерише повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, међутим, како бранилац у образложењу захтева уопште не указује у чему се наведена повреда састоји, то захтев у овом делу нема прописан садржај, у смислу одредбе члана 484. ЗКП, која налаже обавезу навођења у захтеву за заштиту законитости разлога за његово подношење, а што у случају истицања повреде закона подразумева како опредељење о којој тачно повреди закона је реч, тако и образложење у чему се та повреда конкретно састоји. Стога је Врховни суд, с обзиром да не може по службеној дужности испитивати у чему се евентуална повреда закона састоји, будући да се у складу са одредбама члана 489. став 1. ЗКП, креће само у границама поднетог захтева, односно разлога, дела и правца побијања, оценио да захтев у овом делу нема законом прописани садржај.

Из изнетих разлога Врховни суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) и 3) у вези члана 485. став 4. и члана 484. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић